

דערצייל / משה־לייב האַלפערן

קום זיי מיר אַ מאַמע. דערציילט האָט מיין מאַמע
אַ מעשה־לע פֿון אַ פּאַפּירענער בריק —
דערציילט עס מיר אויך און דערציילט פֿון די פֿייגל,
וואָס קומען אין זומער־צייט ווידער צוריק.

פֿאַרטרייב פֿון מיין בעט די חלומות די וויסטע,
וואָס קומען צו מיר אַלע נאַכט, אַלע נאַכט.
דערציילט פֿון מלאכים, וואָס זענען געקומען
און האָבן מיר גאַלדענע שטערן געבראַכט.

און קלינגט מען אין קלויסטער — פֿאַרהאַלט מיר די אויערן,
פֿאַרהאַלט זיי, און זאָג, אז דער שטאַט־זייגער קלינגט.
און וויינט אין די לאַדן דער ווינט, זאָלסטו זאָגן —
עס זיצט בײַ אַ ספֿר דער טאַטע און זינגט...

דערצייל, אז ס'איז וואַרעמער זומער אין דרויסן,
און זינגענדיק גייען די גויים פֿון פֿעלד.
דערצייל — אפֿשר וועט דאָס מיין קומער פֿאַרשטילן
און ליכטיקער, ליכטיקער מאַכן מיין וועלט.

ספֿרי / משה־לייב הלפֿרן

עברית: ישראלה בקר

היי לי לאַמאַ. ספֿרה אי־אַז אַמאַ
על גֶשֶׁר נֶיִר ספּוּר־אַגְדוֹת —
ספֿרי לי אותם, וְספֿרי שְׁכַל מִיץ
שְׁבוֹת מְמָרְחָק צפּוּרִי הַנָּדוּד.

גֶּרֶשִׁי חֲלוֹמוֹת עֲצוּבִים שְׁכַל לִילָה,
כָּל לִילָה בָּאִים, אֵת עֶרְשִׁי סוּבָבִים.
ספֿרי על אודות מְלָאכִים אֲשֶׁר בָּאוּ
וְשִׁי הֵם הֵבִיאוּ לִי — זֶה־כּוֹכָבִים.

צִלְצוֹל כְּנֶסֶה — אֵת אֲזִנֵּי חֵישׁ פִּסִּי נָא,
פִּסִּי וְאַמְרִי: שְׁעוֹן הָעִיר מְצַלְצֵל.
וְאִם בְּתָרִיסִים מִלֵּל לֹו הָרוּחַ,
אֲמַרִי לִי שְׁאֵבָא בְּקוֹל מִתְּפַלֵּל...

ספֿרי שְׁבַחוּץ מִיץ חֵם, וּבְזֶמֶר
שְׁבִים הַגּוֹיִים מְשֻׁדָּה שֶׁל תְּבוּאָה.
ספֿרי — וְאוֹלֵי זֶה יִשְׁקִיט אֵת הָעֶצֶב,
וְאֵת עוֹלָמִי יִהְיֶה לְמוֹאֵר.

ניו־יאָרק, 1919

(פֿון אין ניו־יאָרק)

תל־אביב, יולי 2025